

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (T.Mereuță)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I.Secrieru, A.Danilov, Iu.Cimpoi)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

În componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Mitache Elena,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mitache Elena
împotriva societății cu răspundere limitată ”Navic-Design” cu privire la încasarea
despăgubirilor,

împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost
admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată ”Navic-Design” și a fost
casată hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La data de 06 august 2015 Mitache Elena a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL ”Navic – Design” cu privire la încasarea despăgubirilor.

În motivarea cererii s-a invocat că la data de 13 august 2012 între Elena Mitachi
și SRL ”Navic-Design” a fost încheiat un contract de antrepriză cu nr. 50, prin care
SRL ”Navic-Design” s-a obligat să efectueze lucrările de reparație în interiorul
apartamentului cu nr. XXXXX. Beneficiarul s-a obligat să recepționeze lucrările și să
achite retribuiția prevăzută la anexa nr. 1 a contractului dat.

Conform prevederilor contractuale stipulate în pct. 1.3 a contractului încheiat,
lucrările urmau să fie executate în corespundere cu devizul de cheltuieli aprobat de
părți, documentarea tehnică, precum și în conformitate cu standardele, normativele și
condițiile tehnice în vigoare. Punctul 1.6 a contractului prevedea că lucrările de
antrepriză să fie realizate în câteva etape, în corespundere cu graficul etapelor de
realizare și finanțare a lucrărilor.

Conform calculului și datelor proiectului lucrările urmau a fi executate în
perioada a 138 de zile lucrătoare (6 luni). Prețul contractului constituia 37 120 de
euro, care includea și costul materialelor în afară de pardosea.

A menționat că sumă a fost achitată integral de reclamantă, în afară de suma de
3 120 de euro care era prevăzută pentru etapa a 3-a.

A declarat că lucrările expuse în pct.1 din etapa a 2-a, în baza unui acord au fost

achitate suplimentar la 13 august 2012 și 08 ianuarie 2013.

De asemenea, pentru procurarea lustrelor și altor accesorii la data de 17 octombrie 2012 – 11 decembrie 2012, pe numele directorului general al SRL ”Navic-Design” a fost transferată suma de 11 500 de euro pentru lustre și 1 818 euro care au fost utilizați de către pârât în alte scopuri și nu acele preconizate.

A susținut reclamanta că, pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale atât prin executarea necorespunzătoare, dar și tardivă a lucrărilor prevăzute în contract. Ca urmare a acestor lucrări, urmează a fi demolate și executate din nou din alte materiale cu respectarea cerințelor tehnologice și corespunderii standardelor și normativelor în vigoare.

A indicat că în noiembrie 2013, reclamanta a solicitat rezoluțiunea contractului nr. 50 din 13 august 2012, încheiat între Mitache Elena și SRL ”Navic-Design” cu restituirea sumelor de bani achitate, însă încercările de a soluționa litigiul pe cale amiabilă nu s-au soldat cu succes.

A solicitat reclamanta încasarea din contul SRL ”Navic-Design” a sumei de 29650,71 de euro și 271346,28 de lei, inclusiv: sume necesare de a fi restituite și anume – 282 42,46 de euro și 237 408, 39 de lei; penalitate – 1408,25 de euro și 11837,89 de lei; cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare și pentru asistența juridică – 22 000 de lei; încasarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 30 000 de euro și a cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul central acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat din contul SRL „Navic-Design” în folosul Elenei Mitache suma de: 29 650,71 de euro sau echivalentul lor în lei moldovenești la momentul executării hotărârii și 237 408,39 de lei cu titlu de prejudiciu material; 20 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral; 22 000 de lei cheltuieli pentru efectuarea expertizei; 25 000 de lei cheltuieli legate de taxa de stat; 9340 de lei cheltuieli pentru asistența juridică; 600 de lei cheltuieli pentru traducere, iar în total suma de 29 650,71 de euro sau echivalentul lor în lei la momentul executării hotărârii; plus 348 286,26 de lei. În rest cererea s-a respins ca neîntemeiată.

La data de 07 decembrie 2017 și la 19 martie 2018, SRL ”Navic-Design” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată ”Navic-Design”, a fost casată hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea. S-a încasat de la Mitache Elena în beneficiul societății cu răspundere limitată ”Navic-Design” taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 4500 de lei.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că soluția dată de către prima instanță este greșită, care a apreciat incorect probele administrate și a aplicat eronat normele de drept material aplicabile la soluționarea litigiului dedus judecătii.

Instanța de apel a menționat că Mitache Elena nu a anexat nici o dovadă concludentă a respectării pct. 3.3 și 3.4 din Contractul de antrepriză nr. 50 din 13

august 2012, nefiind dovedit faptul transferării sau plății sumelor de bani indicate în contract în contul sau casieria antreprenorului SRL "Navic-Design", fapt confirmat prin extrasul din contul nr. 2251745352, eliberat la 02 iunie 2017 pentru perioada 01 august 2012-31 septembrie 2012.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că contractul de antrepriză nu a fost executat de către părți, respectiv între SRL "Navic-Design" și Mitache Elena nu s-au derulat raporturi contractuale (ținând cont că antrepriza în construcții este un contract cu executare succesivă).

Instanța de apel a susținut că pentru a putea angaja răspunderea patrimonială a antreprenorului SRL "Navic-Design" pentru executare tardivă sau necorespunzătoare a obligațiilor contractuale, Mitache Elena trebuia să dovedească, să probeze premiza obligatorie a respectării propriilor obligații de plată a retribuiției cuvenite antreprenorului, adică faptul transferării sau achitării sumelor indicate în anexa la contractul nr. 50 din 13 august 2012 în contul întreprinderii sau la casieria antreprenorului SRL "Navic-Design" și nu într-un cont străin contractului semnat de părți.

În acest sens instanța de apel a indicat că pretinsul fapt invocat de către reclamanta-intimată că Leancă Natalia a făcut o mențiune scrisă pe partea verso a filei contractului de antrepriză, adică a indicat contul său personal deschis la BC "EximBank Gruppo Veneto Banca" SA și a cerut Elenei Mitache să achite plățile, retribuițiile prevăzute în contractul de antrepriză anume în acest cont sau să trimită bani în numerar în beneficiul d-ei Leancă Natalia, nu o scutește pe intimata Mitache Elena de obligația de plată a retribuițiilor cuvenite antreprenorului și anume în contul antreprenorului deschis la BC "Moldova-Agroindbanc" și nici nu modifică raporturile contractuale stabilite între părți la 13 august 2012.

Or, conform contractului de antrepriză nr. 50 din 13 august 2012 raporturile contractuale au fost stabilite între SRL "Navic-Design" ca antreprenor și Mitache Elena ca client, și nu între Leancă Natalia și Mitache Elena.

La 10 septembrie 2018, Mitache Elena a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

S-a invocat în recurs că instanța de apel urma să aplice prevederile art.725 alin.(1), art.726, art.732 alin.(2) Cod civil, norme pertinente speței, însă eronat a indicat prevederile art.957 alin.(1-3) Cod civil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 19 iunie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 10 septembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mitache Elena este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mitache Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Mitache Elena, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mitache Elena.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru